

Και τώρα ένα κείμενο για να αντιλήθετε γνώσεις...

Συνήθως σήμερα, όταν μιλάμε για μια ορχήστρα, **ξέρουμε** ακριβώς τι εννοούμε. Είναι μια ομάδα 60 περίπου εκτελεστών που **παίζουν** όλοι τα σημαντικότερα όργανα από τις οικογένειες των ξύλινων και χάλκινων πνευστών, των εγχόρδων και των κρουστών.

Η κύρια ομάδα οργάνων της ορχήστρας είναι τα έγχορδα. Τα πρώτα βιολιά **παίζουν** τις σημαντικότερες μελωδίες, αλλά μερικές φορές αλλάζουν με τα δεύτερα βιολιά, που κάθονται πίσω τους ή απέναντί τους. Το πρώτο βιολί (ο επικεφαλής των πρώτων βιολιών) είναι και ο επικεφαλής όλης της ορχήστρας και είναι τόσο σημαντικός, όσο και ο αρχιμουσικός. Στην ορχήστρα υπάρχουν ακόμα από όργανα βιόλες, δεύτερα βιολιά, βιολοντσέλα, ξύλινα και χάλκινα πνευστά και κρουστά.

Οι ορχήστρες **χρησιμοποιούν** συνήθως κάποιον που στέκεται μπροστά τους και **κρατά** τον χρόνο για όλους. Είναι ο αρχιμουσικός ή ο διευθυντής ορχήστρας ή ο μαέστρος, όπως λέγεται. Αυτός κρατά το χρόνο, **κάνει** τους εκτελεστές να αρχίζουν και να σταματούν μαζί, τους **θυμίζει** πού πρέπει να παίξουν αργότερα ή γρηγορότερα, έτσι όπως θέλει ο συνθέτης.

Γνωριμία με τη μουσική, μετάφρ. Φ. Αρβανίτης, εκδ. Διάγραμμα, Αθήνα, 1984

8. Βρείτε τα αντικείμενα των ρημάτων που είναι μαυρισμένα στο παραπάνω κείμενο.

Ρήμα	Αντικείμενο
ξέρουμε
παίζουν
παίζουν
χρησιμοποιούν
κρατά
κάνει
θυμίζει

Στάση πέμπτη

Το μαχικό ταξίδι τους στον κόσμο της μουσικής έφτασε στο τέλος του. Αυτή είναι η τελευταία καρτέλα του επιτραπέζιου παιχνιδιού τους. Ισόπαλοι μέχρι τώρα τα δυο παιδιά. Ποιος αλήθεια θα νικήσει!

Η καρτέλα έγραφε:

Γνωστοί μουσικοσυνθέτες

Πρώτη φορά **ταξίδευε** στο εξωτερικό, πρώτη φορά μέσα σε αεροπλάνο, πρώτη φορά **έβλεπε** διάσημο από κοντά. Τον συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη. **Ερχότανε** από το βάθος του διαδρόμου και για μια στιγμή την **κοίταξε** κατάματα. Η αεροσυνοδός **κινήθηκε** αντίθετα στον διάδρομο, και τότε ο Θεοδωράκης **σταμάτησε** ακριβώς μπροστά από τις θέσεις τους. Η Πέπη **σηκώθηκε** απότομα και στάθηκε προσοχή. Κατακόκκινη... **ντράπηκε** για την ανόητη αντίδρασή της, αλλά **έμεινε** όρθια δίπλα του. Έπρεπε κάτι να κάνει γρήγορα, **να εκμεταλλευτεί** την ευκαιρία. Του **μίλησε**. Σαν να **συνέχιζε** μια κουβέντα που είχε διακοπεί.

- ... **Θα δώσετε** συναυλία στο Παρίσι;
- Όχι, δεσποινίς μου, **πηγαίνουμε** στη Ναντ.
- Κρίμα, εμείς **θα πάμε** στο Παρίσι... Αλλά δε **θα μείνουμε** εκεί. Μας **καλέσανε** για ομαδάρχισσες σε γαλλικές κατασκηνώσεις.
- Εύγε, κορίτσια! **είπε** εκείνος με στόμφο, κάνοντας ένα αποφασιστικό βήμα για να ξεκολλήσει από το μπλόκο.

Ελένη Μπεντίλλα-Κακαράτσιου, *Τα κορίτσια μεγάλωσαν πια!*, εκδ. Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2001

